

כך לא עושים עסקים: תבע מאות אלפי שקלים מהשותף שעזב למתחרה

בעל חברה תבע את שותפו לשעבר בטענה שהעביר פרויקטים לחברה מתחרה תוך שימוש במידע פנים. ביהמ"ש דחה את מרב התביעה אך חייב את השותף בפיצוי סמלי על הפרת חובת האמונים כלפי החברה

אנשי עסקים | אילוסטרציה Shutterstock, mako :

מאת: עו"ד אסף קריאל*

בית משפט השלום בפתח תקווה דחה באחרונה 99% מהטענות שהעלה בעל חברה בענף האוורור כנגד שותפו לשעבר, שסמוך לפרישתו הצטרף לחברה מתחרה. השופט אריאל ברגנר קבע כי התובע, שדרש 900 אלף שקל כפיצוי על אובדן הזדמנויות עסקיות, לא הוכיח את מרב הטענות החמורות שהעלה, ופסק לו פיצוי זניח.

לפי התביעה שהוגשה לפני כשנתיים, התובע והנתבע היו שותפים עסקיים בחברה שהוקמה ב-2007. התובע החזיק ב-60% מהמניות והנתבע ב-40%, ושימש לאורך תקופת השותפות בתפקידים בכירים בחברה.

לפי הסכם שנחתם בין השותפים באוקטובר 2013 הנתבע התחייב לעבוד בחברה שנתיים וחצי נוספות ולמסור לתובע הודעה חצי שנה מראש במידה שירצה לפרוש. אלא שהיחסים בין השניים עלו על שרטון זמן קצר לאחר חתימת ההסכם והסתיימו סופית כעבור כ-4 חודשים, עם עזיבת הנתבע והצטרפותו לחברה חדשה בתחום.

נסיבות פרישתו של הנתבע היו אבן המחלוקת העיקרית בתביעה, כשכל צד אחז בגרסה שונה לאירועים. התובע טען כי הנתבע נטש ללא התראה מוקדמת והותיר אותו להתמודד עם כל הפרויקטים שנזנחו. הנתבע טען לעומת זאת כי לא פרש מרצונו אלא סולק בכוחנות על ידי התובע.

עיקר טענות התובע היו כי הנתבע עשה שימוש במידע פנימי של החברה לצורך קידום החברה המתחרה. בכלל זאת הוא "גנב" לקוחות תוך שימוש בסודות מסחריים כמו מידע שהוטמע בתוכנה שלה ורשימת לקוחותיה, וגזל את המוניטין שלה לצורך גיוס לקוחות. מעבר לכך, התובע טען שהנתבע הפר את התחייבותו להודיע על פרישה חצי שנה מראש.

אך הנתבע הכחיש את הטענות, וגרס, בין היתר, כי לא ניתנה לו הזדמנות להפר את ההתחייבות להודעה מראש – כיוון שסולק מהחברה. הוא הוסיף כי רשימת הלקוחות הייתה גלויה ואינה עונה להגדרה של סוד מסחרי וכך גם המידע שהתקבל מהתוכנה, וכי בכל מקרה, לא מסר למתחרה כל מידע פנימי שהיה בידו מתוקף תפקידו.

ואכן השופט ברגנר בחן את הפרויקטים השונים שלכאורה נגנבו ולא מצא שהתובע הוכיח כי הנתבע ביצע איזושהי עוולה מסחרית.

מחויב לסטנדרט התנהגות גבוה

עם זאת, השופט סבר שהנתבע הפר את חובת האמונים החלה על נושא משרה כלפי החברה ובעלי מניותיה.

השופט הבהיר כי לפי חוק החברות, נושא משרה מחויב להימנע מניצול הזדמנויות של החברה לתועלתו האישית, ומכל פעולה שיש בה ניגוד עניינים או תחרות עם עסקי החברה. בהקשר זה הוא ציין כי אמנם לא הוכח שהתובע סייע להקים את התשתית העסקית של המתחרה בזמן מילוי תפקידו בחברה, אולם סמיכות הזמנים בין סיום עבודתו בחברה ותחילת עבודתו במתחרה – מעידים כי הוא עשוי היה להימצא בניגוד עניינים אסור.

השופט הדגיש כי מצא לנכון לחייב את הנתבע בעילה זו על אף שהיא לא הוכחה וזאת משום שמצופה מנושא משרה משמעותי כמו הנתבע לסטנדרט התנהגות גבוה. עם זאת סכום הפיצוי שנפסק לתובע עמד על 10,000 שקל ועוד 10,000 שקל על הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד – סכום זעום ביחס לסכום העתק שנתבע.

*עו"ד אסף קריאל מומחה למשפט מסחרי